

DE EZEL, DE HAAN EN DE LEEUW

Luc Cielen

Een ezel graasde rustig in de wei
En dicht bij hem stond meester haan.
Zij woonden samen op de boerderij,
Maar wie kwam daar zo listig aangeaan?

Het was koning leeuw, die lonkte al lang
Naar die sappige ezel, zo'n lekkere hap.
Maar van een ding was hij o zo bang,
't Was het gekraai van die haan zo knap.

En net toen de leeuw op de ezel wou springen
Bemerkte de haan het gevaar in de wei.
Om de ezel te redden begon hij te zingen
Hij kraaide en krijste, sloeg zijn vleugels opzij.

De leeuw liep brullend van de schrik
En hals over kop, zo hard hij maar kon.
De ezel die was nu pas in zijn schik
Nu hij zag hoe de haan het won.

En dapper ving hij aan met lopen,
Ging achter die bange leeuw nu aan.
En riep voortdurend onder het lopen :
"Een leeuw die bang is van een haan !"

Maar zag de leeuw geen haan meer staan,
Dan vatte hij weer goede moed.
Hij draaide om en viel de ezel aan,
Hij at hem op, het deed hem goed.